

DAR VIERY NAJVÄČŠÍ DAR

Je tu Štedrý večer a s ním ten známy kolotoč, o ktorom sme písali už v jednom zo starších čísel. Možno trochu okorení vianočnú tohtoročnú atmosféru správa zo show biznisu:

Známa česká herečka Veronika Žilková - žena, starajúca sa o početnú rodinu, ktorú tvorí okrem vlastnej matky, štyroch vlastných detí a dvoch osvojených, manžel Martin Stropnický so svojimi tromi deťmi, plus niekoľko domácich zvierat, prehlásila, že tento rok vynecháva z kalendára 24. december.

U nich doma v rodine Štedrý večer oslavovať nebudú.

Prehlásila:

„Tento rok som vytrhla všetkým členom našej veľkej rodiny z kalendára Štedrý deň. Budeme mať 23. december a potom hneď 25. december, ale 24. december proste nebude! Rodine som to oznámila a hotovo.“

Prečo? Lebo jednoducho ju ten kolotoč svetiel, nakupovania darčiekov, nekonečného stresu a napätia, varenia, pečenia a upratovania premohol. Zatočila sa jej z toho hlava, a tak úplne

vyčiarkla tento dátum a s ním oslavy narodenia Ježiša Krista z kalendára.

Myslím si, že viac ľudí má podobné chútky, ale určite takýto prístup nie je riešením.

Sú takí, čo dostanú mnoho darčiekov, iní zas málo alebo vôbec nič.

Väčšinou sa oslava vianočných sviatkov krúti okolo obdarovania sa materiálnymi darmi.

A polarizuje sa to hlavne medzi týmito dvoma spomínanými pólmi - mnoho alebo nič.

Je to verný obraz stavu spoločnosti.

Na jednej strane veľká chudoba, na druhej strane obrovské bohatstvo. Aj náboženstvo má svoj pohľad na tieto sviatky a, samozrejme, chcelo by mať v tejto otázke dominantné postavenie.

Začne moralizovať,

upriamovať pozornosť ľudí do histórie staršej alebo novšej, univerzálnejšej či národnostnejšej, ... jedno je však isté, konzum bude zatracovať, kárať a bude sa snažiť vyprahnutú ľudskú dušu očariť a napojiť svojím ligotavým čarovným odvarom kolied a napomínaním, aby sa ľudia správali k sebe lepšie a boli skromnejší a hľadali tzv. vyššie zmysly života.

Vyberú zo svojich náboženských skladov betlehemy, jasle, oslíkov, slamu, Máriu, Jozefa a hlavne bábätko Ježiša, „vyglancujú“ ich, aby ich mohli vystaviť a po skončení sviatkov zase šupnúť naspäť na rok do skladu, aby sa to mohlo o rok zase zopakovať.

No riešenie sa medzi klobáskami a neskutočne zlacnenými plazmovými televízormi, chrliacimi guláš z hollywoodskych krvavých kasových trhákov, cez spievajúce koledy, náboženské príhovory, až po národnostne ladenú ľudovú vianočnú veselicu, nevynechajúc erotické lahôdky (to všetko prebieha za sladko-lenivého doprovodu vianočných kolied a zvuku sirén záchranných áut, ponáhľajúcich sa k pacientom s tráviacimi problémami), nenájde.

Možno som nevymenoval všetky možné konzumno –nábožensko - kultúrno - historicko - národnostné a iné ingrediencie tohto boja o dušu človeka.

Žiadna nádej na zmenu.

Možno si niekto vo vianočnej atmosfére sviatkov pokoja uvedomí, čo to nastvárať v tomto roku, že mu ktosi chýba v cirkvi, v rodine alebo že mu chýba vôbec cirkev, pre svoju chamtivosť, nenásytnosť, zradnosť a zákernosť,....

To, čo človek potrebuje, nenájde ani medzi darmi, ani v zlosti preto, že žiadny dar pod stromom nenašiel.

Človek namiesto dlhých dúškov vianočného punču potrebuje iný nápoj.

Ako sláviť Vianoce nás poučajú "súdruhovia spod jolačky"

Známa česká herečka vytrhla
z kalendára Štedrý deň

Ani tá najkrajšia a najdrahšia jedľa, ani najchutnejšia kapustnica, ani tie najligotavejšie svetlá či darčeky nenahradia človeka, ktorého sme zradili a vyšťvali z rodinného kruhu, možno práve kvôli tradícii, čarovnej, rozdeľujúcej, kvôli náboženským dogmám alebo ľudskej intolerancii a hašterivosti.

Ba čo je horšie, možno sme vyšťvali, vyhnali zo svojho života, rodiny, domu svojho Boha – Ježiša, a preto nevieme prijať ten najväčší dar, ktorý tak veľmi v pozemskom živote potrebujeme. Ten nápoj, ktorý nám vleje horúci život uprostred týchto zimných (hlavne duchovne zimných) dní a večerov, nápoj, ktorý rozprúdi pravú a ohnivú, nevyprchávajúcu lásku v našich žilách, nápoj, ktorý vleje do nás svetlo a moc- nápoj viery.

Najväčšia „srandá“- či tragédia - je v tom, že Vianoce slávia a hlavne nás poučujú o tom,

ako ich máme sláviť, tí, ktorí spievali v predchádzajúcich rokoch svoje koledy "jolačky s červenou hviezdou" na špici.

Nenechajme sa klamať a oslepovať.

Otvorme oči a započúvajte sa nielen do zvuku kolied, ale hlavne do hlasu Božieho, ktorý nám prostredníctvom anjelov na Štedrý večer nie šepká, ale priam kričí, že Syn nám je daný.

"Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný, a kniežatstvo bude na jeho pleci, a nazovú jeho meno: Predivný, Radca, Silný Bôh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja."
Iz. 9.6

As Ním k nám prišla Viera.

„Ale odkedy prišla viera, nie sme viac pod pestúnom.“

Gal. 3.25

Viera je po Kristovi ten najväčší dar, keď oslavujeme narodenie Spasiteľa na svet, budme vďační v prvom rade za to, že sme dostali dar Viery.

Budme vďační za to, že nám Ježiš priniesol a daroval dar, vďaka ktorému dokážeme vidieť reálne neviditeľné veci, počuť ich, **r o z u m i e ť** J e h o neviditeľnému Kráľovstvu lásky, chodiť ňou, dotýkať sa Boha a ňou určených vecí pre nás, preberať si ich a napokon žiť, lebo iba ňou môžeme žiť.

"Lebo spravodlivosť Božia sa v ňom zjavuje z viery vo vieru, ako je napísané: Ale spravodlivý bude žiť z viery."

Rim1.17

Nehľadáme ten najväčší dar tam, kde nie je a konečne "žime" tieto Vianoce.

Ak objavíme ten najväčší dar, ktorý nám Ježiš doniesol a čo ním zamýšľal, ak ho začneme používať, tak to, čo nám často chýba počas vianočných sviatkov - láska, radosť, pochopenie, Božia prítomnosť v rodinách, ale aj pekné a hodnotné dary, sa začne objavovať.

Budme vďační za ten nenahraditeľný dar, lebo bez "viery nie je možné Bohu ľúbiť sa", ani žiť, nieto ešte oslavovať príchod Spasiteľa.

Kapustnica, svetielka, zemiakový šalát, darčeky, dobrý program, to všetko môže byť, ...ale viera musí byť.

Mikuláš Gócze